

Apr 28, 2009

Cali Today News - Giây phút cảm động nhất, Giây phút đáng nhớ nhất của đêm Nhỏ Vở Sài Gòn Tiếng Niêm Tháng Tư Đen không phải là những bài ca, những giọng hát, những điệu đồng quê. Điêu đáng nhớ, điệu còn lại sau khi rời khỏi trại tị nạn...là những ánh nhìn chớp chớp, là bài đọc tiếng những người đã nằm xuống trong tháng Tư đen tại California.

Lúc đó, đèn trong rạp hát tắt ngấm, những người nhìn nhau thắp lên, một tràng hoa đỏ rực mang đến một tiếng ồn ào của đài Tiếng Quê Ghi Công... và một cảm giác ngói hiên dần lên, cúi đầu cùng tiếng niệm... không phải tiếng niệm một Sài Gòn đã mất, không phải tiếng niệm một vùng đất của những người... đêm tiếng những tiếng của những anh lính chiến sĩ trên vong, những đồng bào tị nạn... và một tiếng những ai còn đang đau khổ trong gông cùm của CS. Tiếng những những công nhân gầy gò của tị nạn nhân, và những máu xương của người Việt đã đổ xuống cho ruộng đồng Việt Nam cây xanh cho trái ngọt, lúa trổ những bông vàng.

Đêm Nhỏ Vở Sài Gòn diễn ra tại hội trường của trại tị nạn trung tâm Overfelt, San Jose. Có gần cả ngàn người tham dự. BTC là một báo Cali Today, chương trình phát thanh Phở Đêm hợp tác cùng với các câu lạc bộ sinh Lê Văn Duyết Gia Đình, câu lạc bộ sinh viên Luật Khoa Sài Gòn, và Trung tâm Âm nhạc và Thiền Ananda. Bên cạnh đó khi thực hiện chương trình còn có các câu SVSQ Thanh Đức của LLSVSQ Thanh Đức Bắc Cali như Hoàng Thanh ng, Tuấn Phan... Chắc chắn là còn nhiều nhân sự không nêu tên.

Đồng bào Việt Nam vùng San Jose đã nhiệt liệt hoan nghênh qua những tiếng vỗ tay giòn giã khích lệ những anh chị em văn nghệ sĩ, học sinh, sinh viên... đóng góp trong chương trình. Họ đã nghĩ cho đến phút chốt của chương trình đã nói lên một cảm động của những người tham dự.

Nội dung của chương trình là những bài ca nhạc đến Sài Gòn, là tác giả của những ca khúc về Sài Gòn như nhạc sĩ Nam Lộc. Sài Gòn là niềm nhớ không quên, Sài Gòn là tiếng vọng cho tự do và phát triển (kể cả cho đến hôm nay dù Sài Gòn đã mất tên) Sài Gòn không những sống với người Việt ly hương, những Sài Gòn với những người còn ở lại.

Những ca sĩ trong chương trình không phải là những giọng ca nổi danh trên các DVD tiếng

Mọi người đang con người đang trên sân khấu đêm nay là những con người thật bình thường những người trong gia đình của họ là thông điệp của tình người... tôi nhận, là ray rức như thế nào cho nên thu phục được trái tim người thật người thực.

Phía người tham dự không là những nhà hoạt động cộng đồng, không là những nhân vật của xã hội nổi nang. Họ là ông già, bà con, là thanh niên, thiêu nữ, là công nhân, là người trẻ, là chủ bán hàng, là anh xây dựng, là em bé học sinh, là anh sinh viên ... Họ là đại đa số thắm lộng... họ đi xem văn nghệ từ ngày niếm ngày Tháng Tám quây quần trong tâm tình của người như nước, như quê, như những ngày hoa nở, thắm thẹn và sẽ không bao giờ quên ngày đau thương năm đó.

Chàng trình vì thế đã cuốn hút người xem, chàng trình không còn ngăn cách giữa người xem và người trình diễn.

Có những điệu uyển ra. Ca sĩ Thanh Lan đã khóc khi được khán giả yêu cầu hát liên tiếp 5 nhạc phẩm... Nếu chàng trình có thể gian có lẽ người ca sĩ này còn được hát. Thanh Lan bây giờ không phải là Thanh Lan của thời Trừng Vàng Khung Cửa Mùa Thu, của “Bang Bang” nhạc Pháp. Người ca sĩ sinh viên mới thời đã từng làm say đắm bao con tim, cũng người ca sĩ này năm 93 là đại tài của bao nhiêu câu chuyện... Và bây giờ Thanh Lan mới luôn ở Sài Gòn khi ra đi năm 93 và không mới nào có dịp quay về. Những ca khúc của người ca sĩ này hát về Sài Gòn bằng con tim, không bằng những lý luận lấy của kẻ thu thập trình diễn nên tiếng vỗ tay không dứt, và nước mắt cứ tuôn rơi.

Đêm Nhỏ Ở Sài Gòn còn có những gia đình ca Huy Chương, Phương Trang, Thu Nga, Ngọc Hà, Mỹ Nhung, Thanh Vũ, Huỳnh Phú, Phương Thúy,... và nhóm cầu nữ sinh Lê Văn Duyet... Họ đã hát bằng trái tim, bằng cảm xúc của những người đã mới Sài Gòn đêm nay từ hàng vạn dặm xa như ở Sài Gòn của những năm xưa. Những ca sĩ đại phương mà anh Nguyễn Xuân Nam thốt ra gọi là “những rising stars” đã hát hay đến mức mà chính ca sĩ Thanh Lan phải mới khi nhìn xét về anh Nam lúc: “Các ca sĩ này hát hay quá, có khi còn hơn những ca sĩ chuyên nghiệp của các trung tâm.

Họ hát live mà hay đến vậy rồi.” Đúng thật, đêm đó những Huy Chương, Mỹ Nhung, Phương Trang, Ngọc Hà,... đã vẽ nên nên những tầm cao của thế giới âm nhạc...

Nhỏ thôi là sự thành công của BTC, một tập thể đông đảo và đa dạng, là một tập thể hợp của nhiều phía. Sự đông đảo đó thể hiện ở ca khúc cuối cùng “Bên Cánh Cửa Nhà” khi mà một số ca sĩ cùng hợp xướng ca khúc này một cách xuất sắc, và cả một rừng nghệ sĩ sinh Lê Văn Duy ở trong tà áo vải duyên dáng cùng toàn thể Ban Tổ Chức, toàn thể ca sĩ đã cùng hòa ca với nhau khiến sân khấu bùng cháy lên hy vọng, tươi vui, lạc quan về một Việt Nam trong tương lai... Hội kết thúc Đêm Nhỏ Vở Sài Gòn một cách hùng vĩ, đẹp sô, quy mô như những cuốn DVD của Asia và Thúy Nga...

Sự thành công đó càng đáng nể hơn khi được biết họ chỉ có khoảng gần 10 ngày làm việc, chuần bị cho chương trình quy mô như thế, vì BTC huy động được một khiên nhân sự khiếp tập các anh chị em trong biệt đoàn văn nghệ của “Phố” ngày xưa, đến các sinh viên các trường đại học ở Hoa Kỳ ... hiện nay.

Sự thành công đó càng trân quý hơn khi họ đã tham gia miễn phí cả khâu âm thanh quy mô của công ty Pro Audio, hay có những màn hình khổng lồ để khán giả nhìn thấy rõ. Nhiều họ thể thấy đáng quý đó có thể mang những thông tin tài liệu đến chi tiết cho khán giả nhìn thấy rõ hơn 34 năm trước đây những cuốn tri thức thoát khỏi tây nguyên và miền trung, đến những cuốn pháo kích của Công quân vào thành phố Sài Gòn hay những con tàu ngổn ngang ra khơi...

Sự thành công của Đêm Nhỏ Vở Sài Gòn là một sự kết hợp giữa kỹ thuật diễn nh, ca nhạc, và những nghi thức thể thao niếm trong ánh nhìn nhím màu...

Tháng Tám năm 2009 năm nay không có những chương trình nào khác để thể thao niếm Quốc hội ngoài buổi vào lúc 11 giờ sáng tại sân vận động Santa Clara, và đêm thể thao niếm Tháng Tám Đen ở trường Overfelt.

Tháng Tám năm nay “đen” thật, đen đến nỗi không còn ai nhìn thấy ai ngoài họ một ngàn người đi dạo buổi sáng và văn nghệ buổi tối. Có ai đó ngẫm nga “Đêm nghe tiếng ch bên tai, giọng mình còn tiếng ai gọi đồ.” Và một người khác không động tình “Thiên hạ có khi đang ngủ, thì gì ta thấy mình ta.”

Kính chúc quý độc giả bình an và hạnh phúc. Tháng Năm đã bắt đầu vào vào mùa sau những ngày ăn tết. Nghe tin trên báo có dịch cúm heo (swine flu) đã lan tràn qua Mỹ, có hơn 40

trßng hßp nhißm bßnh. California cß 7 trßng hßp. Xin đßng bßo lßu ý đß phòng.